

Stel dat je de nieuwe Vertelambassadeur van Vlaanderen en Nederland wordt,

- Wat verwacht je dan?
- Wat zijn je eventuele plannen?
- Heb je ideeën voor de Vlaams-Nederlandse samenwerking? Hoe geef je daar vorm aan?
- Wat is je visie op het vertelambassadeurschap?

EEN GREEP UIT DE ANTWOORDEN

ERIC BORRIAS

- Er zijn meerdere vertelpodia, ieder met hun eigen programmering. Ik zou ze uitnodigen om de tafel te gaan zitten en samen te programmeren, zodat niet alleen zij een gevarieerd aanbod krijgen, maar de vertellers die in plek A spelen, een serie voorstellingen kunnen spelen, omdat ze ook in B,C enz geprogrammeerd zijn. Ook naar Vlaanderen.

- Ik zou willen proberen om als stichting zichtbaarder te worden in bijv. het onderwijs/PABO's e.d. Veel leerkrachten zoeken de mogelijkheid om vertelvaardigheden op te doen, op PABO's waar ik kom, is altijd vraag naar meer info. Het zou mooi zijn als we naast de website een "onderwijspakket" hebben of via kanalen die het onderwijs bedienen, daar actiever ons gezicht kunnen laten zien.

- Ik zou een lans breken voor het maken van vertelTHEATERvoorstellingen. Nu zijn het m.n. de vertellers van Het Verteltheater die echt voorstellingen maken en een aantal daarbuiten, maar veel vertellers wagen zich er niet aan, kiezen voor de korte verhalen, die ze afhankelijk van de vraag kiezen. Daar gebeurt dus weinig aan de aanbodkant. Meer verteltheater vergroot volgens mij de zichtbaarheid.

- Misschien vormen de genomineerden de ambassade en de gekozen de ambassadeur. Ik zou proberen meer vertellers in het buitenland te laten werken. Nu gebeurt het maar zelden dat Nederlandse vertellers bijv. in Engeland spelen. Kijken of vanuit FEST ook festival en meer uitwisseling van vertellers ipv uitwisseling van ideeën plaats kan vinden.

FRED VERSONNEN

Ik vermoed dat ik zal trachten meer zicht te krijgen op de vertellerswereld in beide landen: Wie is wie? Wie doet wat? Vertellers – organisaties en vertelkringen – organisatoren
De vertellerswereld is een fascinerende wereld vol met gedreven mensen: traditionele vertellers, passionele amateurs, verteltheater-makers, eigentijdse vertellers, storyslammers... Veel emotionele mensen. Zoekende mensen. En laten we wel wezen: dat botst soms.

Na het luisteren verwacht ik dat we mensen moeten samen brengen. Met respect voor eigen accenten op zoek gaan naar gemeenschappelijke doelen en strategieën.

De traditionele vertelkunst opnieuw eigentijds maken en een volwaardige plaats geven in de vertellerswereld. Ondermeer door het oprichten van een nieuwe organisatie die samenwerkt met gelijkgestemde organisaties in het buitenland.

De samenwerking een naam geven, gestalte geven. Gezamenlijk naar buiten treden bij perscommuniqués en in dialoog met overheden. Publicaties en uitgaven.

Afbakenen: Wat is vertellen? Wat is het echte vertellen? Nogal wat mensen en organisaties claimen het woord en geven er gestalte aan. Gevolg is dat er verwarring ontstaat die volgens mij een nefaste rol speelt bij de perceptie van het publiek en de samenleving over ons. Vertelkunst is een waaier van verschillende vertelvormen. We moeten ze duidelijk definiëren en evenwaardig presenteren. En niet alles hoort erbij. Een harde en noodzakelijke discussie dringt zich op. Deze discussie voeren we best samen.

Diversiteit benadrukken: We spreken dezelfde taal maar toch zijn er schitterende verschillen. We vertellen in andere kleuren en emoties. Laten we vooral onze eigenheid behouden maar elkaar ook “besmetten”. Wie weet wat moois er dan opbloeit.

Vlaams – Nederlandse vertelavonden organiseren. Er zijn al initiatieven geweest maar, meer van dat.

Een ambassadeur moet een verbinder zijn, een bruggenbouwer. Hij of zij mag geen vertolker zijn van één kring of zienswijze. En het moet een verdomd goede verteller zijn, niet alleen van verhalen maar ook van het “project vertellen”. Hij/Zij moet met argumenten maar bovenal met passie ons verhaal uitdragen!!

PAULINE SEEBREGTS

Blijvend de Vertelkunst in al haar diversiteit in beeld (blijven) brengen

Zodat de vertelkunst zowel toegepast en als podiumkunst in beeld komt bij mensen die hier nog niet over gehoord hadden. En dat zij die er al wel over weten weer opnieuw herinnerd worden aan de mogelijkheden. Dit kan via pers, social media, bestaande podia, bedrijven, organisaties maar ook bijv. in de huiskamers in het klein. In die zin zie ik ons als vertellers allemaal als ambassadeur.

Maken en versterken van verbindingen

Het tweede aspect gaat wat mij betreft over verbinden. En met nu ook de Vlaamse Buren in de geledingen van het ambassadeurschap; Verbinden, over grenzen heen. In Nederland en België zijn allerlei organisaties en podia die zich inzetten als het gaat om de vertelkunst. Mijn indruk is dat met name het laatste jaar steeds meer nieuwe vertelpodia gecreëerd worden. Een prachtige manier om (lokaal)vertellen in beeld te brengen en (lokaal) samenwerkingen

aan te gaan en aldus de moeite van de ondersteuning waard!

Een idee zou kunnen zijn om een gemeenschappelijke ontmoeting te organiseren waarin organisatoren/programmeurs van deze podia de gelegenheid krijgen hun kennis te delen ipv dat ieder voor zichzelf steeds het wiel uit moet vinden. Hoe stel je je programma samen, wat werkt, wat werkt niet, hoe doe je je PR, hoe genereer je inkomsten?

'Wat verbindt nu meer dan een verhaal!?'

Een meer creatief idee zou zijn om een verhaal te laten rondreizen langs de verschillende podia. Het verhaal wordt door de ambassadeur als aftrap gedaan, overgenomen en verder verteld en wordt aan het einde weer in ontvangst genomen door de ambassadeur bij bijv. weer een gemeenschappelijk vertelevent.

Een ander meer creatief verbindend idee is om op een verhalende manier inzichtelijk maken wie de verschillende vertelorganisaties zijn (ook over de grenzen heen) en wat ze doen. Portretten die geschreven en/of met audio vastgelegd kunnen worden en breder gedeeld kunnen worden. Als een ketting die zich met de verschillende kralen aaneen rijgt. De vertelambassadeur is de verbindende schakel, maakt een klein portret van de organisatie maar vraagt ook bij het doorgeven van het stokje welke prikkelende, inspirerende vraag of vragen een vertelorganisatie heeft voor een andere (voor hem nog bijv. onbekende) organisatie heeft.

GODFRIED BEUMERS

Een ambassadeur heeft het over **de kracht van goede verhalen!**

Gelukkig krijgen de landelijke bijeenkomsten steeds meer een inhoudelijk karakter: vertellers en vertelkringen presenteren hun manier van werken en inspireren zo andere vertellers. Wel vind ik oprecht dat er meer en ook kritischer gekeken kan worden naar de *kwaliteit* van het vertellen. Wat mij betreft zou ook de onderlinge virtuele post uitgebreid kunnen worden met meer kritische reflectie, meer inspirerende filmpjes, artikelen en minder 'prietpraat'. Daartoe zou ik in eerste instantie mezelf, maar zeer zeker ook anderen willen uitnodigen.

Ik zou er, samen met het bestuur, voor willen zorgen dat het idee van Wijnand Stomp, om te komen tot een Genootschap van Ambassadeurs en Voormalige Vertellers van het Jaar, wordt gerealiseerd. Zij krijgen een eigenzinnige plek en daarmee, zoals betaamt, een vrijbrief om zich gevraagd én ongevraagd, individueel of gezamenlijk, uit te spreken over hetgeen de Stichting Vertellen, de vertellers zelf en 'de geïnteresseerden in het vertellen' zoal in de wereld zetten, om adviezen te geven, om bijzondere gebeurtenissen te belichten, et cetera.

Als ambassadeur zou ik in eerste instantie willen helpen om, waar mogelijk, een concrete samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen te realiseren. Is het wonderlijk of juist zinvol dat we - in zo'n klein taalgebied - elk een eigen 'club' hebben? Het zou dan ook mijn taak worden om meer kennis te nemen (en hierover te berichten) van onze Vlaamse collega's, hun kwaliteiten, mogelijkheden tot groei, hun wensen, meer samenwerking te realiseren met het opzetten van festivals, verteldagen, wedstrijden, voorstellingen...

Voorts zou ik natuurlijk, intern en extern, mensen duidelijk willen maken dat vertellen over zoveel meer kan gaan dan een folkloristisch gebeuren met oude volksverhalen en kindersprookjes (ik heb daar *niets* maar dan ook *niets* op tegen, maar er is zo veel meer)!

Vertellers op een theaterpodium voor een theaterpubliek hebben andere kwaliteiten en vaardigheden nodig dan een verhalenzoeker die bijvoorbeeld bewoners van een zorginstelling of een wijk uitnodigt om hun eigen verhaal of gezamenlijk het verhaal van hun wijk (of bedrijf of organisatie) vorm en taal te geven.

De Vertelambassadeur heeft – is mijn niet al te bescheiden mening - een taak naar de binnen- én naar de buitenwereld: om te signaleren wat er leeft, wat gedaan wordt, wat gewenst is, wat mogelijk en onmogelijk wordt gemaakt, wat extra kritiek en liefde nodig heeft...

MIA VERBEELEN

Met nog meer aandacht en focus verder te gaan op de weg die ik al een poosje ben ingeslagen, nl. verbinding tussen de Vlaamse en de Nederlandse vertelwereld. Dat is echt 'm'n ding'.

Deze titel heeft een signaalfunctie: je bent alert voor wat er in de vertelwereld gebeurt; zowel in eigen land, als in het Nederlands Taalgebied, als internationaal. Je moet in staat zijn om belangrijke tendensen en ontwikkelingen te herkennen, te signaleren en te 'vertalen'. De rol van 'Vertelambassadeur van het Jaar' is een verbindende: een actieve rol kunnen spelen binnen de netwerken waarvan je deel uitmaakt, mensen en partijen bij elkaar brengen om plannen te smeden, ideeën te realiseren en te communiceren naar de achterban.

Een bijdrage te mogen leveren aan de profilering, erkenning en promotie van de Vertelkunst in het Nederlandstalig gebied, aandacht genereren in de media, aanwezigheid op evenementen, signaleren van (nieuw) talent en opmerkelijke ontwikkelingen, vertelkansen creëren voor vertellers uit beide landen.

Twee nieuwe vaste speelplekken creëren – in elk land 1 - waar maandelijks een 4-tal vertellers (2 VL en 2NL) samen een vertelprogramma verzorgen.

Meedenken over hoe we de bekendheid van de Vertelkunst in beide landen kunnen vergroten en het imago kunnen versterken, zodat we een duidelijker en herkenbaarder plek kunnen verwerven naast theater, literatuur, voordracht, lezing, volkscultuur, woordkunst. Belangrijke partners in het Vertellersveld rond deze vragen samen brengen met belangrijke spelers in de Nederlands/Vlaamse Taal- en Cultuurwereld.

Een Verteltent of vertellocatie lanceren op diverse evenementen en festivals zodat de Vertelkunst ingebed raakt naast andere activiteiten.

Naast mijn dagelijks werk in het Sprookjeshuis ben ik in opdracht van mijn leidinggevende een project aan het opzetten om een 'vertelplek voor iedereen' te creëren in één van de Groendomeinen in de Provincie Antwerpen: een luistertour met vertelde verhalen (via QR-code of app te beluisteren), met stopplaatsen op mooie plekken in het park.

In september komt er ook weer een Vertelfestival in het Rivierenhof 't Verhalenhof', waar we ook weer een verteller uit Nederland zullen programmeren.